

mig ind at have angivet et Middel og et meget lempeligt Middel, hvorved vi kunde komme til ogsaa i denne Henseende at naae en bedre Stilling; men jeg har troet, at vi ikke burde foretage for Meget paa eengang. Jeg har troet, at under Behandlingen af den Lov, som her foreligger, isald den faaer Lov at nyde Fremme, vilde dette Spørgsmaal for saa vidt ogsaa komme frem med, at man vil komme til at see, hvilke Veie jeg har tænkt mig man kunde gaae, og derved tillige af de Bemærkninger, som maatte blive gjorte, erfare, hvilke Veie Andre havde tænkt sig, at man burde gaae. Den Veie, som af og til har været omtalt, at overlade Folk af Haandværksklassen at erhverve deres Brød ved deres egne Hænders Arbejde og gjøre det frit, er efter min Overthyndning en fuldkommen fejl Veie; den fører kun af Dynen i Galmen. Al Haandværksvirksomhed forudsætter forenede Kræfter af flere Personer, hvis den skal kunne give et taaleligt Udbytte, og der er Haandværk, som aldeles ikke kunne udøves med Nytte og i et taaleligt Omfang, uden at understøttes af flere Personer. Jeg har kun nævnt dette som en Oplysning om, hvorfor jeg ikke ogsaa har omfattet denne Deel af en saa vigtig Sag og kun berørt, hvad der her foreligger. Man kunde maaffee ogsaa spørge, hvorfor jeg havde ladet Kjøbstæderne og Handelspladserne aldeles uberørte; det ligger deri, at i Kjøbstæderne og Handelspladserne, eller egentlig blot i Kjøbstæderne — thi med Handelspladserne er det ikke Tilfældet — er Handel og Omsætning udfriete fra Bevillingssystemet. Jeg siger paa ingen Maade, at Forholdet der er ordnet paa en hensigtsmæssig og god Maade; det er en ganske anden Sag; men fra Bevillingssystemet, som tynger paa Landet, er man blevet udfriet i alle Kjøbstæder; der erhverves Borgerskab, Adkomst til borgerlig Næring, ikke ved specielle Bevillinger for den eller den Person, den erhverves under andre Betingelser.

Jeg har saaledes havt den Ære at udvikle for det ærede Thing de Grunde, som have bevæget mig til at fremlægge Forslagene. Jeg har fremlagt dem saa tidligt, fordi Erfaringen

jo har lært os, at der i den tidligere Deel af vore Møder er bedst Tid til at behandle Gjenstande af den Art, og at man i en senere Tid af dem sædvanligt besværer og bebyrder Forsamlingen derved, ellers skulde jeg vist ikke saa sieblikkeligt have gjort Brug af Thingets Tid.

**Formanden:** Som bekendt finder der idag ingen Forhandling Sted om Forslagene; men naar de have hentligget en passende Tid i Læsesalen og det Foredrag, hvormed de ere anmeldte, er trykt i Rigsdagsridenden, vil der i et følgende Møde paa Dagsordenen blive optaget et Nummer angaaende deres Fremme.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Spørgsmaal om Fremme af den i det foregaaende Møde af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) til Justitsministeren anmeldte Forespørgsel. (Sfr. Tidendens Sp. 10—12).

Uden Afstemning vedtoges det, at Forespørgselen maatte nyde Fremme.

Man gik derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Afgjørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingsmaaden af Statsrevisorernes med Hensyn til Statsregnskabet for 1852—53 afgivne Beretning og til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstilling.

Da Ingen begjerede Ordet, fattes Forslaget, saaledes som det findes i Tidenden Sp. 12 og 13, under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: Afgjørelse af Formandens Forslag angaaende Forberedelse til Valg af Statsrevisorer for Statsregnskabet 1855—56.

Heller ikke herom ønskede Noget at yttre